

فرهنگی

مسئله دشمنی کی

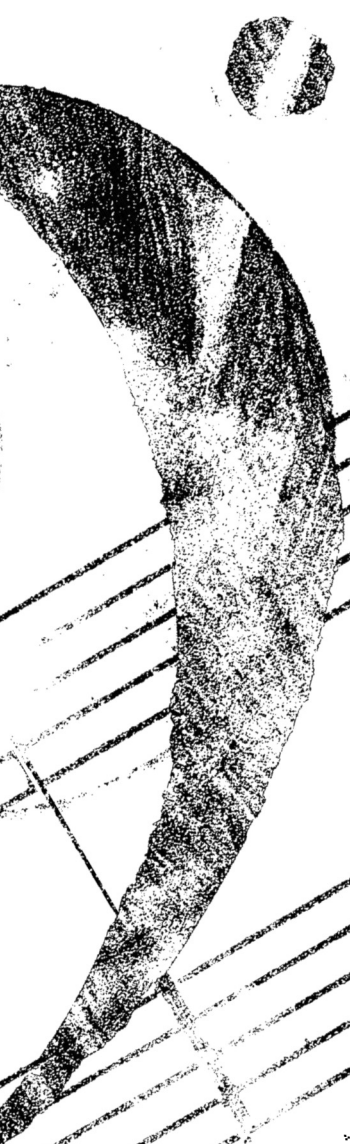
رسالت پیامرانه یا عامه پسندی؟!

سنگ بنای تعریف‌های موجود از «رسانه» بر پایه نوع برداشت از جهان و آینده آن قرار دارد و از آنجا که «فن آوری رسانه‌ای» در حال حاضر از جهان مدرن غروب سر بر آورده، به ناچار کاربران یا انبوهی از مفاهیم بیگانه رویه‌رو می‌شوند. واضح است پیام ارسال هم در جهت «اصالت سود» یا «اصالت لذت» است و در این فضا پیام و رسانه‌ای برتر محسوب می‌شود که بیش‌ترین اثرگذاری را داشته باشد.

باورها و رفتارهای وی می‌باشد. رسانه‌ترین پیام را باید در وحی الهی و رسالت انبیا (ع) جستجو کرد؛ زیرا حقیقی‌ترین و جدی‌ترین پیام بی‌گمان، وظیفه رسانه‌های وی می‌باشد. رسانه‌ترین پیام را باید در وحی الهی و رسالت انبیا (ع) جستجو کرد؛ زیرا حقیقی‌ترین و جدی‌ترین پیام حقیقی بشر در برابر مکتب‌های الهی و رسالت انبیا (ع) است. رهبر معظم انقلاب اسلامی در بازدید از رسانه ملی رهنمودهایی داشتند که روح حاکم بر آن همان سیره اهل بیت (ع) است. ایشان می‌فرمایند:

«امروز جنگ دنیا جنگ رسانه‌هاست... رسانه ما، هم باید ناظر باشد به دشمن در فضای کار دشمن در داخل، هم باید ناظر باشد به دشمن در فضای عمومی...»

معظم له در ادامه، هدف‌های کلان رسانه ملی را این‌گونه از تقای معرفت دینی روشن بینانه، تحکیم

۱. همگام ایمان و معرفت؛
۲. تر غیب مردم به رفتار دینی مخلصانه؛
۳. ریشه‌دار کردن شناخت و باور به ارزش‌ها و بنیان‌های فکری انقلاب و نظام اسلامی؛
۴. مصونیت دادن به ذهن جامعه از تأثیر مخرب تهاجم فرهنگی و ارزشی دشمن؛
۵. باور به کارآمدی نظام؛
۶. ایجاد همگرایی عمومی و مهرورزی در میان مردم؛
۷. آگاه‌سازی نسبت به مقوله‌های حساس؛

ایشان با تأکید بر اهمیت دادن به محتوای پیام داشته باشند. مثلاً از یک طرف دربارهٔ عدالت اجتماعی برنامهٔ خیلی خوبی تولید می‌کنید؛ اما از آن طرف در خلال برنامهٔ دیگر این درست نیست؛ باید آن نقض می‌کنید؛ یکی باشد و در بین آن تناقض کلی بر نامه‌ها غالباً خانه‌های مورد استفادهٔ شخصیت‌های این فیلم‌ها اعیانی و اشرافی است؛ واقعاً وضع زندگی مردم ما این طور است؛ واقعاً به شدت توجه مردم ما این طوره است؛ واقعاً منفی و ناصالح در صدا و سیما انجام نگردد. من گاهی دیدم انسان‌هایی که هیچ ارزش علمی و هنری ندارند، در صدا و سیما با پول مردم چهار پروازی می‌شوند؛ چرا؟ این مواضع شفاف و آدم‌هایی را که در این راه راه را بر هر گونهٔ توجیه و شجاعانهٔ رهبر انقلاب می‌بندد، در حقیقت همان مواضع معمار بزرگ انقلاب (ره) است که در دیدار با مسئولان وقت صدا و سیما، آنان را به رویکردها فرا خواند و از آنان خواست توجیه پروردگار بر رضایت مخاطبان ترسیم دهند: «دستگاه تلویزیون با دستگاہ رادیو آموزنده باید

باشد، قدرت بدهد به جوان‌های ما، جوان‌های ما را نیرومند کند. نباید دستگاه تلویزیون جور باشد که ده ساعت موسیقی بخوانند، جوان‌هایی که نیرومند هستند، از نیرومندی، آن‌ها را بر گردانند به یک جور خمار و خلسه مثل همان تریاک و ... موسیقی با تریاک فرق ندارد؛ تریاک یک جور خلسه می‌آورد، این یک جور خمار و خلسه مثل باید تبدیل بشود. اگر بخواهید مملکت‌تان یک مملکت صحیحی باشد، یک مملکت آزاد باشد، یک مملکت مستقل باشد، مسائل را از این به بعد جدی بگیرید، رادیو و تلویزیون را تبدیلش کنید به یک رادیو تلویزیون آموزنده، موسیقی را حذف کنید، ترسید از این که به شما بگویند که کهنه‌پرست شدید. این که می‌گویند اگر چنانچه پرستیم، از این ترسید همین کلمات نقشه است برای این که شماها را از کار جدی عقب بزنند. این که می‌گویند اگر چنانچه پرستیم، از این ترسید رادیو نباشد، آن‌ها (جوانان) می‌روند از جای دیگر موسیقی را می‌گیرند، بگذار بگیرند از جاهای دیگر، شما عجبالتاً جای دیگر موسیقی می‌گیرید، آن‌ها کم می‌روند از جای دیگر موسیقی را می‌گیرند، بگذار بگیرند از جاهای دیگر، شما عجبالتاً موسیقی خیانت است می‌گیرند. حالا اگر جای دیگر موسیقی را می‌گیرند، بگذار بگیرند از جاهای دیگر، شما عجبالتاً که داشتند بر گردانید...»
در کلام آن عزیز سفر کرده، نکته‌ای زیبا به چشم می‌خورد که اگر متولیان رسانه ملی آن را نصب العین خویش قرار می‌دادند، وضعیت کنونی ما این گونه نبود که با بخش هر فیلم غریبی و یا موسیقی تهییج کننده، شاهد الگوگیری جوانان از قهرمانان غربی و موسیقی آنان باشیم. امام (ره) در آن روز بر این نکته تأکید کردند: «عوض از رسانه ملی به آسانی می‌تواند دافقهٔ جوانان را به نفع اسلام و انقلاب تغییر دهد و با استفاده از مجزای و خشونت رابه حاشیه براند.»
بی‌نوشتها
۱. Utilitarianism
۲. Hedonism
۳. زمستان ۸۳
۴. صحیفهٔ نور، ج ۸، ص ۲۰۰
عشق